UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri tres

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Quod prosperitas sit inimica virtuti cum declaratione dextr[a]e et sinistr[a]e p[er]tis in coelo p[ro] Aristotele contra pythagora[m] ca.xviii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Visual Library

incipiunt, cum iaꝫ mortis nocte ingruente vita inuita venit ad veſ-
peram. Iſti poſtq̄ꝫ totuꝫ vitę tempus, quod Dei beneficio ad beneui-
uenduꝫ accoeperāt, per ignauiā et ſecordiā effluxit, dum fruſtra vix-
iſſe ſe vidēt, moerore tabeſcūt, in deſperationeꝫ cadunt, ſubmergun-
tur et pereunt.

Q͛ ꝓſperitas ſit īimica v̄tuti cū declaratiōe dex-
trę ꝛ ſiniſtrę ꝑtis in coelo. ꝑ Ariſtote. ꝯ̄ Pithago.

MAior mortaliuꝫ ꝑs cū corꝑe recte valꝫ, mēte ¶ Ca. xviij
ęgrotat, cū ſucci ꝛ ſpirituū plena ſīt membra, mēs Deo va-
cua friget et torpet, dū ſenſuū viuacitas in terra ſe paſcit ęgrę cōſciē-
tię Deus non ſapit, dū appetitui volūtas inhęret, rō̄ ebetata Deum
non videt, duꝫ hō̄ Dei munerib⁹ abutiꝛ iumentis inſipiētib⁹ compa-
raꝛ. Propterea in pſalmo diciꝛ, impinguat⁹, dilatat⁹ incraſſatus, et
recalcitrauit. Immoderata nanqꝫ proſperitas vitę laſciuiēti prębet
audaciaꝫ, piſcicul⁹ quidaꝫ marin⁹ ꝙ naues teneat vocat⁹ Echeneis
(q̇ prętoriā Antonij nauē bello Actiaco foecit īmobileꝫ) ꝓſperitatꝭ
naturā oñdit. hac em̄ ſicut illo naues, magna viroꝝ igenia, ne in por-
tuꝫ ſalutis ꝑ viaꝫ virtutis veniāt retardantur. Rōne colligim⁹, in
hiſtorijs legim⁹, experimēto videmus, cū maiore moꝝ periculo na-
uigari mūdo tranq̄llo q̄ꝫ tempeſtuoſo. Ideoqꝫ in pſalmo d̄r. Cedant
a latere tuo mille, ꝛ deceꝫ milia a dextris tuis. eo ꝙ dicūtur a dextris
deceꝫ milia cadere, et a latere tm̄ mille. latus pro ſiniſtro accipiꝛ, ac ſi
dicat Moyſes cui Hebręi pſalmuꝫ attribuunt, homini vtriqꝫ ca-
ſura pericula, ſed a dextris lōge plura. Sicut em̄ teſte Ariſtotele in
libro de coelo et mundo: Añ vocat qua ſenſus vigēt retro, quod e re-
gione eſt. Surſuꝫ quod longitudinis eſt caput. ei v̄o oppoſitum de-
orſuꝫ, ſic qua mot⁹ incipit dextꝝ. et quod ab eo diuerſuꝫ ē, ſiniſtꝝ ap-
pellatur. Unde ipſe Ariſtoteles cōtra Pythagoricos dextraꝫ mun-
di dat oriēti, ſiniſtraꝫ occaſui, ſurſuꝫ Auſtro, deorſum Borę, ante
huic noſtro hemiſphęreo, alteri retro, hęc autem tetigimus, vt per
latus oſtēdamus leuum intelligi. Sꝫ in myſtica interpretatione q̄

cū om̄ibus ſacris ſcripturis, tum maxime Moyſi cōuenit ꝑ dextrā
ꝓſperitas, per leuā vero ſignat̃ aduerſitas, ꝑ millib⁹ ergo periculorū
quę nobis ꝑ viaz moruz euntibus offert aduerſitas, decez milia da
bit proſperitas. Exēpluz ex vita Dauid accipito, q̄ q̄ꝺiu perſequen/
tib⁹ hoſtib⁹ bello attritus ē, ſanctimoniā tenuit. At vbi conſecut⁹ eſt
pacez, et ociuz. fact⁹ eſt mœchus et adulter, et quod lōge pei⁹ eſt ho/
micida. In agro proſperitatis hęc pullulāt, quę breuiter Joānes e/
numerat. concupiſcētia carnis et oculoꝝ, ac ſuꝑbia vitę. Sed in a/
gro aduerſitatis ſuccreſcūt triſticię, dolores, et lachrymę, quib⁹ appe
titus quaſi ager pruinis aſtrict⁹ nihil quid bonas herbas opp̄mat ger
minabit. At cū regnat laſciua proſperitas, fumāt culinę, menſę reni
tent, pocula ſpumāt, riſus abūdant, corda luxuriāt. Sz dices, quid
ꝓdeſt nobis ꝓbitas, ad quā non mouet volūtas, ſed vrget neceſſitas
Audi Gregoriuz dicentē, fœlix neceſſitas, quę nos ad Deuz ire cō/
pellit. Nōne dici audiſti ſetaz filuz agere: ſeta eſt timor, filum eſt
charitas, cuz ſeruitio Dei q̄s aſſueuit, licet a metu icoeperit format̃
pede preſſiz, et breui generat̃ ex vi volūtas, ex timore charitas, ex ſer/
uitute libertas, q̄ ad euāgelicuz conuiuiuz intrare cōpulſi ſunt, vt e/
pulas guſtarūt, qui triſtes intrauerāt lęti diſcūbebant. O ſi aliquo
Dei munere talē vitaz ageremus ſani, qualē aliq̄n pollicemur infir/
mi, quanta eēt in mundo trāquillitas, quāta dulcedo, quāta iucūdi
tas. Certe nō aureum tm̄ ſęcluz, ſed etas illa floreret innocua, quam
ꝑmi hominis culpa deſtruxit. Om̄ibus em̄ exiſtētibus iuſtis, pijs
māſuetis, et mitib⁹, om̄is diſcordiaꝝ fomes occideret at ſepulta diſ/
cordia quid ſupereſt, niſi vt ſit om̄ibus vna lęticia,

Q̄d aduerſitas tollit mortis metuz   Ca. xix

EST aliō quoddaz magnū, neſcio an aduerſitas, infirmitatis
bouum. Nā liberat nos eo quo maxime laboram⁹ incommo/
do, mortis ſcilicet metu, cui⁹ memoria ſic amareſcit, vt etiā ſi cuncta
poſſideas bona, ſi veſcaris ſꝑ ambroſia, quicq̄d guſtat̃, reddit ama/
ruz. At ſicut cū quis calceo nimiuz premit̃, ⁊ ſi perbelle ac perq̄z ve/